

VIJESTI IZ SVIJETA

Adventistička misija za mladež i odrasle

Treće tromjesečje 2019.

JUŽNOPACIFIČKA DIVIZIJA

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik
Mario Šijan

Lektura
Selena Brkić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2019.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovog tromjesečja predstaviti ćemo vam Južnopacifičku diviziju, koja obuhvaća djelovanje Kršćanske adventističke crkve u Američkoj Samoju, Australiji, Cookovim otocima, Fidžiju, Francuskoj Polineziji, Kiribatiju, Nauruu, Novoj Kaledoniji, Novom Zelandu, Niueu, Papui Novoj Gvineji, Pitcairnu, Samoju, Solomonskim Otocima, Tokelauu, Tongi, Tuvaluu, Vanuatuu te Wallisu i Futuni.

U ovom području svijeta živi 40,5 milijuna ljudi, od kojih je 518.016 adventističkih kršćana, što predstavlja odnos od jednog adventista na svakih 78 ljudi.

Uvijek se molim za Božje blagoslove za vrijeme putovanja kada odlazim prikupljati misijska iskustva, međutim, ovoga puta počeo sam se moliti mnogo ranije — četiri mjeseca prije nego što sam krenuo na put. Tražio sam od Boga svakoga jutra da mi omogući da dobijem najbolja iskustva.

Bog je odgovorio na moćan način. Dok sam tijekom tri tjedna obilazio šest država, primijetio sam nevjerojatan porast broja moćnih misijskih iskustava. Uvjeren sam više nego ikada da Isus dolazi uskoro.

Vaši darovi na djelu

Dio darova trinaeste subote 2016. godine bio je upotrijebljen za izgradnju i opremanje prostorija za dječju subotnju školu u dvjema crkvama na otoku Maré u Novoj Kaledoniji. Iskustvo s otoka Maré možete pronaći na u ovim *Vijestima iz svijeta*.

Ovoga trećeg tromjesečja projekti trinaeste subote su raznoliki. “Spasimo 10.000 prstiju” ima za cilj omogućiti zdravstvena predavanja za prevenciju amputacije nožnih prstiju ljudi s dijabetesom. Širom područja ove divizije liječnici amputiraju 80 nožnih prstiju svaki dan, rekao mi je Paul Rankin, direktor zdravstvenoga odjela divizije. Rekao je da 19% ljudi u ovom području boluje od dijabetesa tipa 2, bolesti izazvane skromnim životnim uvjetima. Te su brojke još veće u Američkoj Samoi, u kojoj boluje 47% ljudi. Ta je država jedna od sedam koja će dobiti dio sredstava trinaeste subote.

Jedan projekt usmjeren je na otvaranje televizijskoga i radijskoga kanala *Glas nade* (engl. *Hope Channel*) u Tongi. Tijekom 2016. godine darovi trinaeste subote omogućili su da kanal *Glas nade* bude dostupan svakom domu na Novom Zelandu. Kao rezultat toga, mnogi ljudi dolaze u adventističku crkvu. Molimo se za slične blagoslove u Tongi.

Andrew McChesney, urednik

*****

Izvori

Učinite svoju subotnju školu zanimljivijom; posjetite našu *Facebook* stranicu: [facebook.com/missionquarterlies](https://www.facebook.com/missionquarterlies).

Možete preuzeti i PDF verziju *Vijesti za djecu*: bit.ly/childrenmission.

Iskoristite prednosti misijskih iskustava u obliku videozapisa, gdje ljudi iz cijelog svijeta iznose svoja iskustva, s posebnim naglaskom na one koji su primili misijske darove trinaeste subote. Videozapise možete preuzeti na web-stranici: <https://adventisti.hr/kategorije/videovijesti/>.

Hvala vam što ohrabrujete druge da se uključe u misiju!

*****

Izazovi

Darovi trinaeste subote ovoga tromjesečja upotrijebit će se za:

- ◆ Projekt “Spasimo 10.000 prstiju”, koji radi na prevenciji amputacije nožnih prstiju putem zdravstvenih predavanja na otocima: Američka Samoa, Fidži, Kiribati, Samoa, Solomonski Otoci, Tonga, Vanuatu.
- ◆ Izgradnju i opremanje televizijskog i radijskog studija kanala *Glas nade* na otoku Tongatapu u Tongi.
- ◆ Stvaranje animirane serije za djecu “Daniel”, od trinaest dijelova namijenjene djeci u Australiji od 8 do 12 godina, koja prati avanture Daniela i njegove trojice prijatelja.

Više: www.AdventistMission.org

*****

6. srpnja 2019.
Obraćenje roditelja
alkoholičara
Papua Nova Gvineja

Roditelji Talithe Hoyato bili su poznati kao alkoholičari i kockari u Goroki, planinskom gradu u Papui Novoj Gvineji. Često su bili toliko pijani ili zaokupljeni kockanjem da su zaboravljali svoju osmogodišnju kćer kod kuće. Nisu se protivili kada je jedna dobra susjeda predložila da usvoji njihovu djevojčicu.

Susjeda je odvela malu Talithu u svoj dom, rekavši joj da je zove "majko". Rano ujutro, probudivši se u pet sati zbog zvuka majčine budilice, Talitha je primijetila kako je žena ustala iz kreveta i kleknula pored njega, razgovarajući naglas s Bogom. Čak je spomenula i Talithino ime, a zatim je uzela crnu knjigu i počela čitati.

Sljedećega jutra alarm je ponovno probudio Talithu u pet sati. Ponovno je prisustvovala molitvi i čitanju. Tijekom toga dana nekoliko gostiju posjetilo je njihov dom i tražilo od majke savjete za svoje probleme. Majka se molila sa ženama, ponudivši im savjete iz crne knjige, za koju je Talitha saznala da se zove Biblija.

Talitha je počela oponašati majku. Kad bi se alarm ujutro oglasio, kleknula bi na svoja koljena za molitvu. Počela je čitati Bibliju. Majka ju je naučila da govori drugim osobama ono što je pročitala u Bibliji. Kako se Talitha molila, čitala i dijelila s drugima svoje iskustvo, tako je uvidjela da Bog odgovara na njezine molitve. Počela se oslanjati na Njega.

Godine su prolazile, a Talitha je rasla. Kada je napunila sedamnaest godina, krstila se. Nedugo nakon njezina krštenja majka joj je rekla da se treba vratiti u svoj roditeljski dom svojim biološkim roditeljima.

“Zaista to misliš? Zaista želiš da se vratim?” pitala je Talitha. Sa suzama u očima, majka joj je odgovorila: “Sada kada si prihvatila Isusa kao svoga osobnog Spasitelja, tvoji biološki roditelji moraju također upoznati Isusa.”

Ellen G. White u djelu *Isusove usporedbe* kaže: “Ako ste prihvatili Krista kao svojeg Spasitelja, morate zaboraviti na sebe i pokušati pomagati drugima. Govorite o Kristovoj ljubavi, pričajte o Njegovoj dobroti. Izvršavajte svaku dužnost...” (str. 38).

Talithini roditelji prihvatili su je dobrodošlicom. Upoznala se s dvojicom mlađe braće i sestrom, koje nije poznavala.

Namjestila je alarm na pet sati ujutro kako bi se molila i čitala Bibliju. Pokušala je govoriti svojim roditeljima o onome što je čitala, ali oni su odbijali slušati je. Dok su spavali, odlazila je do njihovog kreveta i iznosila im biblijske događaje.

Sjetila se da je njezina pomajka govorila: “Obraćenje neke duše nije naš posao, već Božji.”

Nakon godinu dana njezina majka pristala je otići u crkvu, ali bojala se da će je vjernici ismijavati zato što se opijala i kockala. Talitha joj je rekla da se ne brine.

“Bog gleda srce. Kada je Isus bio na Zemlji, kretao se među ljudima baš kao što si ti. Zato se nemoj brinuti što će drugi ljudi reći. Velika je radost na Nebu kada se jedan grešnik pokaje”, rekla je majci.

Kada se vratila iz crkve, otac ništa nije rekao. Talitha je pozvala i njega da im se pridruži, ali je odbio, rekavši: “Ti si još dijete, nemoj mi govoriti što trebam činiti.”

Talitha se nastavila moliti za oca. Međutim, promijenila je svoju molitvu kada je pročitala retke u Danielu 4,28-37. Pročitala je kako je Bog učinio da Nabukodonozor postane kao životinja da bi prihvatio Boga.

Molila se: “Dragi Gospodine, ako možeš učiniti da kralj postane kao životinja da bi shvatio da si Ti Bog, pogledaj onda na mojega oca, samo jednog običnog čovjeka. Molim

Te, učini nešto što će mu donijeti bol, tako da Te može prihvatiti.”

Ubrzo nakon što se Talitha počela moliti na taj način, njezina oca su uhitili. Otac, koji je inače radio kao elektroinženjer, nije bio ispunio ugovor i njegov poslodavac poslao ga je u zatvor. Kada je nakon tri mjeseca izišao iz zatvora, pridružio se kršteničkom razredu u crkvi.

Talitha je bila presretna. Međutim, mjesec dana kasnije otac je umro od tifusne groznice. Imao je četrdeset pet godina. Talitha nije mogla shvatiti što se to dogodilo, ali smatrala je da je Bog odgovorio na njezine molitve. “Očekivala sam da moj otac postane adventist i da zajedno kao obitelj odlazimo u crkvu, no to se nije dogodilo. Ipak, drago mi je što je otac umro vjerujući u Isusa. Kada Isus ponovno dođe, poći ćemo na Nebo zajedno, kao obitelj.”

Talitha, koja danas ima devetnaest godina, studira kako bi postala profesorica i kaže da joj je drago što ima dvije majke.

“Uvijek zahvaljujem Bogu za majku koja me usvojila, koja me naučila da budem Kristova učenica u ranoj dječjoj dobi. Sada je to postalo dio moga života, da svjedočim drugim ljudima gdje god da idem”, izjavljuje Talitha.

Prije tri godine dio darova trinaeste subote pomogao je da se izgrade učionice za dječju subotnju školu u Talithinu rodnom gradu Goroki u Papui Novoj Gvineji. Hvala vam što prilažete subotnjoškolske misijske darove.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pitajte slušatelje na koji način mogu svjedočiti gdje god idu. Jedan od načina jest da, poput Talithe, čitaju Bibliju svakoga jutra u pet sati, a zatim svjedoče o onome što su čitali svojim prijateljima, obitelji i bližnjima.

- ◆ Pogledajte videozapis o Talithi na sljedećem linku: bit.ly/Talitha-Hoyato.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom pronađite na linku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Pročitajte još jedno Talithino iskustvo sljedeće subote.

*****

13. srpnja 2019.
Dva crna oka
Papua Nova Gvineja

Devetnaestogodišnja Talitha Hoyato bila je šokirana kada je ugledala svoju *cimericu* s crnim modricama ispod očiju.

“Što se dogodilo?” upitala je.

Njezina dvadesettrogodišnja *cimerica* Doreen (izgovara se: Dorin) podigla je svoju bluzu i pokazala da su joj i leđa bila puna modrica.

“Moj suprug je alkoholičar, i on mi je ovo učinio”, rekla je Doreen plačući.

“Onda više ne bi trebala ići kući”, rekla joj je Talitha.

Ali Doreen je odlazila kući kad god je imala priliku. Imala je jednogodišnje dijete oko kojeg se njezina svekrva brinula u mjestu Mount Hagen u Papui Novoj Gvineji. Dijete joj je jako nedostajalo.

Doreen je u Talithi imala suosjećajnu slušateljicu. Obje su studirale na Učiteljskom fakultetu Simbu u Kundiawi, koji je bio udaljen tri sata vožnje od Doreenina doma.

“Moj život je jadan, ne znam kako da ga promijenim, kako da budem dobra majka i supruga”, rekla je Doreen.

Talitha se tada sjetila da je viđala žene s bračnim problemima koje su dolazile k njezinoj pomajci tražeći savjet. Njezina pomajka upućivala ih je na mudrosti iz Biblije.

“Moja majka je govorila da nitko osim Boga ne može promijeniti osobu. Bog nas je stvorio i zna kako nam može pomoći.” Predložila je svojoj prijateljici da se moli i čita Bibliju svakoga jutra.

Jedna od prvih stvari koje je Doreen primijetila kod svoje *cimerice* bilo je to da je Talitha proslavljala Boga svakoga jutra. Talitha bi ustala u pet sati ujutro, molila se i čitala

Bibliju. Doreen je saznala da su Talithini biološki roditelji bili alkoholičari i da ju je odgojila žena iz Adventističke crkve, od koje je naučila da se svakodnevno posvećuje Bogu.

Kada se Doreen sljedeći put vratila u studentski dom s kućnog odsustva, Talitha je imala jedno iznenađenje za nju. Pružila joj je nekoliko listova papira na kojima je fotokopirala tri biblijska događaja, uključujući i životno iskustvo obraćenja žene Samarijanke na izvoru, zapisano u Evanđelju po Ivanu 4,1-42. Fotokopirala je također i iskustvo iz prvog tromjesečja 2017. godine iz knjižice Vijesti iz svijeta, kao i iskustvo iz Vijesti iz svijeta za djecu.

“Ovo možeš pročitati kada budeš imala vremena”, rekla je Talitha.

Doreen su se svidjela iskustva i tražila je još. Talitha joj je ispričala kako se počela moliti za svojega oca godinu dana ranije, a on je odbacivao sve što ima veze s Bogom. Međutim, kako se nastavila moliti, on je bio uhićen zbog neispunjavanja poslovnoga ugovora, i tada se u zatvoru okrenuo Bogu.

Čekala je da ga puste iz zatvora kako bi zajedno mogli ići u crkvu. “Ako Bog može promijeniti život mojega oca, onda može i život tvojega supruga”, rekla je Talitha.

Doreen je bila dirnuta iskustvima i počela se moliti za svojega supruga svakoga dana.

Jednoga jutra Talitha se probudila u pet sati i vidjela da je njezina *cimerica* već uvelike bila budna i da čita Bibliju. Bila je oduševljena.

Prošla su dva mjeseca i Doreenina svekrva se javila telefonom donoseći iznenađujuće vijesti. Rekla je da je Doreenin suprug, koji nikada nije radio u vrtu, sâm posadio i okopavao cvijeće.

“Šalite se?” upitala je Doreen.

“Dođi i uvjeri se sama”, odgovorila joj je svekrva.

Sljedeći put kada je Doreen otišla svojoj kući, vidjela je vrt. Njezin suprug se na sve načine pokušavao brinuti o njoj

i ostalim članovima obitelji, prvi put u svojem životu. Prestao se i opijati.

U selu nitko nije mogao povjerovati vidjevši promjene koje su se dogodile.

Kada se vratila na fakultet, Doreen je zahvalila Talithi grleći je. “Neka bude slava Gospodinu! Bog djeluje”, rekla je Talitha.

Danas Doreen redovito održava jutarnja bogoslužja, a ona i njezin suprug zajedno idu u crkvu. Više nikada nije imala crne modrice ispod očiju.

“Sada sam sretna majka sa sretnim suprugom”, kaže Doreen.

Doreen je jedna od mnogih osoba koje su upoznale Boga preko Talithe. Iako ima samo devetnaest godina, Talitha najviše voli razgovarati o Isusu i Njegovoj pravednosti.

“Moja pomajka me naučila kako da budem Božja sljedbenica dok sam još bila dijete. Zahvalna sam Bogu što mi je dao takvu majku. Gdje god da idem, uvijek volim svjedočiti o Isusu. Kada razgovaramo o nekim vijestima, ja kažem da nam te vijesti govore da Isus uskoro dolazi. Moramo biti vjerni i ne gubiti nadu u Isusa.”

Prije tri godine dio darova trinaeste subote pomogao je da se izgrade učionice za dječju subotnju školu u Talithinu rodnom gradu Goroki u Papui Novoj Gvineji.

Hvala vam što prilažete subotnjoškolske misijske darove.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pogledajte videozapis o Talithi na linku: bit.ly/Talitha-Hoyato2.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom možete naći na linku: bit.ly/fb-mq.

*****

Misijske činjenice

- ◆ Papua Nova Gvineja ima 1.045 crkava, 3.182 skupine vjernika i ukupni broj vjernika od 315.759, što na stanovništvo države od 8.317.000 predstavlja odnos od jednog adventista na svakih 26 ljudi.
- ◆ Rano adventističko djelovanje u Papui Novoj Gvineji bilo je teško zato što je vlast u državi podijelila državni teritorij na tri crkvena misijska tijela — metodiste, anglikance i Londonsko misijsko društvo. Misionarima iz bilo koje druge crkve bilo je teško djelovati, osobito kupovati zemljišta i raditi na tim područjima.
- ◆ Papua Nova Gvineja ima 29 adventističkih klinika i zdravstvenih centara.

*****

20. srpnja 2019.

Bez plana za mirovinu

Papua Nova Gvineja

Mnogi stariji adventistički pastori vraćaju se u svoja rodna sela kada odu u mirovinu u Papui Novoj Gvineji, provodeći godine svoje mirovine u svojim domovima s obitelji.

No ne i Okanama Kevi (66), pastor veteran iz sela Ure u brdima ove južnopacifičke države.

Njegov život postao je još ispunjeniji u mirovini, kada je osjetio Božji poziv da otpočne molitvenu službu s punim radnim vremenom.

Ime pastora Okaname postalo je poznato širom Papue Nove Gvineje, jer je Bog odgovorio na njegove molitve na poseban način.

Adventisti i drugi ljudi zovu ga i kucaju na vrata njegova obiteljskog doma u šumi na planini. On je sastavio dugačak molitveni popis koji uzdiže prema Bogu svakoga jutra i večeri. Jednoga dana pastor iz jedne druge kršćanske crkve pojavio se na vratima njegove kuće. Ovaj posjetitelj, Ricky, živio je u drugom dijelu države. Čuvši za molitvenu službu pastora Okaname tijekom posjeta svojoj crkvi u gradu Uri, došao je na vrata njegova doma sa svojom suprugom u podmakloj trudnoći.

“Molim vas, možete li se pomoliti za moju suprugu? Termin njezina poroda je prošao i jako smo zabrinuti”, rekao je pastoru Okanami.

Pastor Okanama pomazao je ženu maslinovim uljem i molio se za nju. Dva dana kasnije žena se porodila i na svijet donijela zdravu djevojčicu.

Sljedeće subote Ricky je otišao u adventističku crkvu sa svojom suprugom i svoje šestero djece, uključujući i tek ro-

đeno dijete. Pastor Okanama odmah je pozvao Rickyja i njegovu suprugu da se pridruže kršteničkom razredu u crkvi, koji je kao učitelj subotnje škole vodio. Ostalih petero djece, uzrasta od osam do dvanaest godina, počelo je također proučavati Bibliju. Nakon nekoliko mjeseci proučavanja bračni par i njihovih petero djece krstili su se u kolovozu 2017. godine.

“Ricky je napustio svoju crkvu i zvanje pastora”, rekao je pastor Okanama prilikom intervjua u svom domu. “On je vjerran član naše crkve.”

Nakon Rickyjeva krštenja jedan stariji pastor iz njegove bivše crkve posjetio je adventističku crkvu u selu. Nakon subotnjeg bogoslužja dobio je neko vrijeme da iznese svoje misli. Stojeći, uz suze u očima, održao je emotivan govor.

“Mnogo sam uložio u Rickyja. Sada me napustio i otišao u Kršćansku adventističku crkvu. Brinite se o njemu i pazite ga, kao što sam se ja brinuo.” Tim riječima dao je blagoslov Rickyju i podržao njegovu odluku.

Osim što je bio pastor, Ricky je imao i dva posla kojima se bavio — prodajom uredskog materijala i iznajmljivanjem automobila. Nakon svojega krštenja nazvao je pastora Okanamu da posveti njegove poslove Gospodinu.

Pastor je to učinio s radošću. “On je plod moje molitvene službe”, kaže pastor Okanama. “Putem te službe molio sam se za mnoge pastore.”

On se ne namjerava umiroviti. A vi?

Dio darova trinaeste subote u 2016. godini pomogao je u izgradnji učionica za dječju subotnju školu u Papui Novoj Gvineji, uključujući i područje u blizini doma pastora Okaname.

Hvala vam što prilažete svoje subotnjoškolske misijske darove.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pogledajte pastora Okanamu u videozapisu na linku: bit.ly/Okanama-Kevi-2.
- ◆ Pronađite slike povezane s ovim iskustvom na linku: bit.ly/fb-mq.

*****

Činjenice

- ◆ Papua Nova Gvineja zauzima istočni dio drugog po veličini otoka na svijetu, s vulkanskim aktivnostima, potresima i plimnim valovima.
- ◆ Na otoku postoji samo nekoliko putova, tako da je zračni promet vrlo gust.
- ◆ S više od 600 otoka i 800 domorodačkih jezika, Papua Nova Gvineja sastoji se od četiri teritorijalne jedinice s dvadeset provincija.
- ◆ Oko 80% stanovništva Papue Nove Gvineje živi u seoskim predjelima s malo ili bez ikakvih suvremenih pogodnosti.
- ◆ Jedina otrovna ptica na svijetu, *pitohui dichrous*, živi na Papui Novoj Gvineji.
- ◆ Uobičajena prehrana stanovništva temelji se na škrobnom povrću (divlji sago, krušno drvo, slatki krumpir, taro i riža) uz dodatak divljeg zelja, nekoliko vrsta banana, kokosova oraha, manga i drugog voća.
- ◆ Na Papui Novoj Gvineji postoje tri službena jezika: engleski, hiri motu i tok pisin.
- ◆ Vioravni na Novoj Gvineji prostiru se dužinom Nove Gvineje, a područja na višim nadmorskim visinama često su pod snijegom — što nije uobičajeno za tropska područja.
- ◆ Domoroci na Papui Novoj Gvineji nekad su bili ljudožderi. Odsijecali bi neprijateljima glave i držali ih kao ukras.

27. srpnja 2019.
Smršavjeti
četrdeset kilograma
Solomonski Otoci

Herik Dun Siope (46) odrastao je u adventističkoj obitelji. Uspješno se bavio borilačkim vještinama na Solomonskim Otcima.

Predstavljao je Solomonske Otoke na južnopacifičkim igrama na Tahitiju, zatim na južnopacifičkim igrama na Fidžiju i osvajao je medalje.

Međutim, tada je odlučio posvetiti se arhitekturi. Oženio se i dobio četvero djece. Rijetko je čitao Bibliju ili odlazio u crkvu. Prestao je trenirati i počeo se hraniti brzom hranom, poput ribe i pomfrita ili piletine i *Coca-Cole*. Prošlo je jedanaest godina, a Herik se udebljao na 105 kilograma, što je bilo 40 kilograma više od njegove idealne sportske težine.

Jednoga dana lijeva noga počela ga je užasno boljeti. Tijekom sljedećih tjedana bol u nozi stalno mu se javljala. Potražio je medicinsku pomoć, no ništa mu nije pomagalo. Naposljetku nije mogao hodati.

Herik je postajao sve uznemireniji. Znao je da njegova noga nema dobar protok krvi i bojao se da će ostati bez noge. Sjetio se Boga. "Pomozi mi da nađem lijek", molio se.

Nedugo nakon molitve jedan stariji rođak pokucao je na vrata njegovog doma u Honiari, glavnom gradu Solomonskih Otoka. Rođak je izjavio da je imao jak osjećaj da treba posjetiti Herika i pitati ga zašto ne može hodati. Herik mu je rekao za bolove i nedostatak lijekova.

"U redu, pomoći ću ti", rekao je stariji čovjek.

Pripremio je kućni lijek i njime liječio Herika svaki dan. Nakon tri tjedna Herik je mogao stajati na nogama, ali nije mogao hodati.

“Izgubio si mišićnu masu u svojoj nozi. Moraš vježbati nogu”, rekao je stariji čovjek.

Herik je zahvaljivao za iscjeljenje i molio se: “Bože, želim da me upotrijebiš. Želim biti na blagoslov drugima. Pokaži mi plan koji imaš za mene.”

Nakon molitve Herik je bio čvrsto uvjeren da mora smršavjeti. Noću je slabo spavao, a boljela su ga i leđa. Kada bi pješačio, teško bi dolazio do daha.

Znao je da je bol u nozi bila povezana s prekomjernom težinom. Ali kako da smršavi?

Herik se sjetio knjige Ellen G. White *Savjeti o životu i prehrani* i počeo je čitati. Bio je zadivljen kada je saznao da je apetit unio grijeh na svijet. Čitao je: “Pošto su naši praroditelji izgubili Eden zbog popuštanja apetitu, naša je jedina nada da ga povratimo odlučnim opiranjem popuštanju apetitu i strastima.” (Ellen G. White, *Savjeti o životu i prehrani*, Zagreb: Znaci vremena, 2017., str. 45)

Herik je unio velike promjene u svoju prehranu. Prestao je jesti prerađevine i, nakon veće borbe, prestao upotrebljavati napitke s kofeinom. Prestao je i s unošenjem šećera i mliječnih proizvoda.

Umjesto toga, vratio se Božjoj prvobitnoj biljnoj prehrani, sastavljenoj od voća, povrća, žitarica i orašastih plodova. Pokušao je ne jesti nakon šesnaest sati, vodeći računa o tome da se ne prejeda.

Uz brigu o prehrani počeo je i vježbati, u početku šetajući svaki dan, a zatim izvodeći jednostavne vježbe koje je mogao raditi i u kućnim uvjetima.

Za dvanaest mjeseci izgubio je četrdeset kilograma i vratio se na svoju idealnu težinu. Osjećao se zdravijim i mogao je raditi sklekove i druge vježbe koje nije mogao raditi ni dok se bavio borilačkim sportom.

Danas, dvije godine kasnije, Herik ima 46 godina i vodi besplatne satove fitnessa za otočane s prekomjernom težinom u jednoj dvorani koja pripada adventističkoj crkvi.

Više od 200 ljudi različitog vjerskog opredjeljenja dolazi na vježbe četiri dana tjedno. On također vodi i zdravstvene seminare pri Ministarstvu zdravlja i radi s mnogim privatnim tvrtkama.

Njegovi savjeti dolaze izravno od Ellen G. White. Ljudi gube težinu osjećajući se bolje.

“Shvatio sam da je to način na koji me Bog želi upotrijebiti. Bog je ojačao moj duhovni život. Zahvalan sam Mu na blagoslovima koje mi je dao tako da mogu biti na blagoslov drugima na ovaj skroman način.”

Dio darova trinaeste subote ovog tromjesečja upotrijebit će se za projekt “Spasimo 10.000 prstiju”, projekt borbe protiv dijabetesa na Solomonskim Otcima. Projekt “Spasimo 10.000 prstiju” odnosi se na amputaciju nožnih prstiju ljudi koji boluju od dijabetesa i otpočeo je svoje djelovanje u prosincu 2017. godine te financira Herikov program fizičkih vježbi namijenjenih ljudima iz lokalne sredine.

Hvala vam što prilažete svoje subotnjoškolske misijske darove.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pogledajte Herika na linku: bit.ly/Herik-Siope.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom možete potražiti na linku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Pročitajte više o Heriku sljedeće subote.

*****

Činjenice

- ◆ Prvi adventistički pioniri misionari na Solomonskim Otcima bili su G. F. Jones i njegova supruga, koje je u misiju poslao Misijski odbor Australije, 29. svibnja 1914.

godine, kada su došli na otok Gizo. Jones je uz pomoć lokalne posade na svojem brodiću (*The Advent Herald*) krenuo prema otoku Viruu, koji se nalazi na zapadnoj obali Nove Georgije. Tamo je osnovao sjedište za misijsko djelovanje i otvorio školu.

- ◆ Glavna organizirana religija na Solomonskim Otocima je kršćanstvo, koje su misionari donijeli u 19. i ranim godinama 20. stoljeća. Glavne kršćanske crkve su: anglikanska, rimokatolička, metodistička i adventistička.

*****

3. kolovoza 2019.

Nadahnut jednim zaposlenikom

Solomonski Otoci

Geoffrey Samuel (51) (izgovara se Džefri), izvršni direktor građevinske tvrtke na Solomonskim Otocima, nije mogao vjerovati kad je jedan njegov zaposlenik smršavio četrdeset kilograma za godinu dana.

Promatrao je svoj trbuh i pitao se: “Mogu li i ja učiniti isto?” Geoffrey je bio težak stotinu i trideset kilograma. Deset godina imao je nevolja s visokim tlakom. Shvatio je da se nalazi na putu uništenja.

Geoffrey je u potpunosti bio upoznat s adventističkom zdravstvenom porukom jer je odrastao u adventističkoj obitelji i pohađao crkvena predavanja. Međutim, stanje njegovog tijela bilo je u potpunoj suprotnosti s onim što je znao. Večernji obrok bio mu je najveći obrok u danu, kao i mnogim drugim otočanima, uključujući i adventiste.

Prije obroka molio se: “Bože, hvala Ti za blagoslove ove hrane.” Nikada nije razmišljao da se moli: “Bože, daj mi snage da svladam svoj apetit.”

Jednoga dana, početkom 2017. godine, Geoffrey je prišao Heriku, koji je radio za njega kao arhitektonski dizajner.

“Kako si uspio izgubiti sve te kilograme?” upitao je Herika. Herik je objasnio da je slijedio upute o prehrani i program vježbanja nadahnut knjigom Ellen G. White, *Savjeti o životu i prehrani*.

“Mogu ti reći sve što sam ja radio”, rekao je. “Kada mogu početi?”

“Ako želiš, možemo početi danas.”

Obojica su izišla iz ureda *Solomon Housing Limited* i otpočela svakodnevne tjelesne vježbe u trajanju od 45 minuta

— na plaži, pod drvećem i na drugim mjestima. Za Geoffreyja je to bio naporan posao — raditi različite tjelesne vježbe u nizovima od po dvadeset sekundi.

“Kad sam počeo vježbati, nisam mogao izdržati dvadeset sekundi vježbanja. Brojao sam i bio sretan ako sam mogao izdržati pet sekundi. Svakoga dana pokušavao sam biti bolji.”

Dok je tako gubio težinu, drugi ljudi su im se pridružili. Herik je nastavio voditi skupinu. Geoffrey je preuzeo ulogu koordinatora. Danas se više od dvjesto ljudi različitih vjerskih opredjeljenja okuplja četiri puta tjedno da vježba u jednoj adventističkoj dvorani.

Svaki trening počinje i završava molitvom. Jednom tjedno odvaja se vrijeme za osobna iskustva, a Herik i Geoffrey naglašavaju važnost prehrane. Njihovi savjeti dolaze izravno iz knjiga Ellen G. White.

“Ako se sada osjećate dobro, zašto ne biste učinili promjene i u svojem duhovnom životu?” pita Herik. “Zamislite kako biste se osjećali kad biste se svakoga jutra još i molili”, dodaje Geoffrey.

Uviđajući da se njihova tijela vraćaju u pravo stanje, često se iz dvorane može čuti uzvik *Hem vaka! (To djeluje!)* Herik i Geoffrey nisu zdravstveni stručnjaci, ali primijetili su da Bog pomaže da se tijelo oporavi kad se ljudi odnose prema njemu onako kako je On prvobitno zamislio.

Geoffrey i dalje vježba da bi dosegnuo svoju idealnu težinu. Za osamnaest mjeseci vježbanja izgubio je trideset i pet kilograma i osjeća se bolje nego ikada.

“Mogu trčati, penjati se, skakati”, izjavljuje s velikim osmijehom na licu. “Ako ja to mogu, onda može svatko.”

Pretilost je jedan od najvećih problema na Solomonskim Otocima i dovodi do brojnih zdravstvenih tegoba, uključujući dijabetes.

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja podržat će projekt “Spasimo 10.000 prstiju”, to jest borbu protiv dija-

betesa na Solomonskim Otocima. Projekt “Spasimo 10.000 prstiju” pokrenut je krajem 2017. godine. On financira Herikove i Geoffreyjeve treninge namijenjene ljudima iz lokalne sredine.

Hvala vam što prilažete svoje subotnjoškolske misijske darove.

*****

Program vježbanja od 45 minuta

- ◆ Sudionici oblikuju krug za molitvu.
- ◆ Trener objašnjava redoslijed vježbi i njihovo trajanje.
- ◆ Četiri minute zagrijavanja (aktiviranje mišića: skokovi, čučnjevi, skleкови). To su vježbe za cijelo tijelo.
- ◆ Šest minuta dubokog disanja i istežanja od glave do nogu.
- ◆ Osam minuta vježbanja gornjeg dijela tijela, srednjeg i donjeg. Dvadeset sekundi po vježbi.
- ◆ 10 do 20 minuta dubokog disanja, istežanja mišića i opuštanja.
- ◆ Sudionici ponovno oblikuju krug, okupljeni na molitvu.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pogledajte videozapis s Geoffreyjem na linku: bit.ly/Geoffrey-Samuel.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom možete naći na linku: bit.ly/fb-mq.

*****

Zanimljivosti

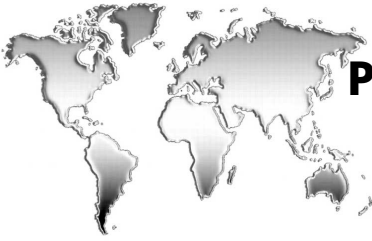
- ◆ Španjolski istraživač Álvaro de Mendaña de Neira prvi je ugledao Solomonske Otoke 1568. godine. Pronašavši zna-

kove aluvijalnog zlata u Guadalcanalu, Mendaña je pomislio da je našao bogatstvo kralja Salomona, stoga je otoke nazvao Solomonskim Otocima.

- ◆ Vjeruje se da su ljudi nastanjivali ove otoke više od 2.000 godina prije Krista.
- ◆ Novčani promet je razmjerno novijeg doba u kulturi Solomonskih Otoka. I dalje se primjenjuje razmjena dobara i drugi oblici plaćanja poput školjaka.

*****

10. kolovoza 2019. Pospremanje kreveta

Solomonski Otoci

Iako Kinnie Aitorea ima samo osamnaest godina, odredili su je da bude đakonica crkve u adventističkoj internatskoj školi na Solomonskim Otocima.

Kinnie je bila oduševljena! Njezina majka bila je đakonica i nikada nije mislila da će i ona postati đakonica.

Pastor je pozvao svih osmero đakona, četvero studenata među kojima je bila i Kinnie i četvero starijih vjernika na sastanak, odnosno na razgovor o njihovim odgovornostima u crkvi na Adventističkom fakultetu Betikama. Rekao je Kinnie i njezinoj prijateljici Wendy da imaju posebnu zadaću: treba ju saznati imaju li djevojke u spavaonici neku hitnu potrebu.

Kinnie i Wendy odmah su prionule na posao. Hodale su spavaonicom, velikom prostorijom s krevetima na kat za četrdeset djevojaka. Provjeravale su imaju li svi kreveti posteljenu, pokrivače i jastuke. Gledale su imaju li djevojke odjeću, školsku opremu, olovke i papir. Kad su zapazile da je nekoj djevojci potrebna pomoć, zastale su i razgovarale s njom.

“Kako si?” upitala bi Wendy. “Kako ti je u školi? Je li ti potrebna pomoć?” pitala je Kinnie.

Neke djevojke su rekle da im je potrebna odjeća, drugima su bile potrebne olovke i papir.

Tada su Kinnie i Wendy vidjele krevet Mitlyn Todonge. Jedan tanki prekrivač bio je uredno presavijen i položen na dnu kreveta. Na drvenom krevetu na kojemu je Mitlyn noću spavala nije bilo madraca. Nije bilo ni plahte niti jastuka.

Kinnie i Wendy uvidjele su da Mitlyn nema ni odgovarajuću bijelu bluzu i dugačku crnu suknju koje su učenice nosile na nastavi. Nedostajale su joj i druge stvari.

Kinnie i Wendy željele su razgovarati s tom djevojkom, ali saznale su od drugih da je otišla na cijeli dan sa školskim zborom na koncert u dvorani muzeja u glavnom gradu, Honiari.

Druge djevojke rekle su im da je to Mitlynina prva godina u školi. Bila je učenica sedmog razreda koja je nedavno došla s drugog otoka.

Mitlynini roditelji nisu bili adventisti; trudili su se koliko god su mogli da pomognu svojoj kćeri. Majka je pekla peciva punjena slatkom kremom i pravila limunadu, a otac je sve to prodavao. Ali novca nije bilo dovoljno.

Zatim su djevojke rekle nešto što je rastužilo Kinnie. Rekle su da Mitlyn noću plače zato što je neke djevojke zadirkuju govoreći joj da potječe iz siromašne obitelji. Ogovaraju je ismi-javajući je među sobom.

“Nema čak ni odgovarajući krevet”, rekla je jedna djevojka. “Zašto je uopće došla ovamo?” rekla je druga. “Sve ostale djevojke imaju lijepo namještene krevete.”

Kinnie i Wendy otišle su k pastoru kako bi ga obavijestile o Mitlyn. “U redu, hajde da joj nabavimo madrac i odjeću.”

Svi troje su otišli u grad i kupili madrac debljine pet centimetara kako bi Mitlyn mogla udobno spavati. Kupili su i posteljinu i prekrivač s cvjetićima, jastuk i smeđu jastučnicu, bijelu bluzu i crnu suknju, olovke, papire, sapun te pastu i četkicu za zube.

Kinnie i Wendy su u spavaonici lijepo namjestile madrac i pospremile krevet, složivši odjeću i druge stvari na lijepo namješten krevet.

Te večeri, kad se Mitlyn vratila s nastupa njihovog zbora, bila je potpuno iznenađena ugledavši svoj krevet.

“Čiji je ovo madrac?” upitala je druge djevojke. “Tvoj”, odgovorila je jedna.

“Netko je ovo sve kupio za tebe”, rekla je druga.

“Tko je to kupio?” pitala je Mitlyn.

“Kinnie i Wendy su kupile sve to”, odgovorila je.

Kad je Kinnie došla u spavaonicu kasnije te večeri, Mitlyn joj je potrčala u zagrljaj plačući.

“Nisam nikad mogla niti pomisliti da će netko za mene kupiti madrac i odjeću”, rekla je.

“Zbilja ste mi mnogo pomogle! Moj otac će biti vrlo sretan kad sazna što ste učinile za mene.”

Kinnie se osjećala toliko sretnom što je mogla vidjeti Mitlyninu radost. Uvidjela je da Bog ima plan da ljudi pomažu jedni drugima.

“U redu je”, rekla je Kinnie grleći Mitlyn. “Bog želi da pomazemo jedni drugima.”

Hvala vam što pomazete drugima tako što prilazete subotnjoškolske misijske darove.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Adventistički fakultet Betikama ima 520 učenika, koji spavaju u pet ženskih spavaonica i šest muških.
- ◆ Pitajte svoje slušatelje jesu li nekada nekome priredili neki poklon iznenađenja, ili primili dar koji nisu očekivali. Kako su se osjećali? Mitlyn je rekla: “Zbilja mi se sviđa madrac, zato što mi ga moji otac i majka nisu mogli priuštiti. Kinnie i Wendy su mi ga kupile, kao i mnoge druge stvari koje ću jako čuvati. Jako mi se sviđaju i cvjetići na pokrivaču.”
- ◆ Razmislite na koji način vaš subotnjoškolski razred može nekoga iznenaditi nečim lijepim.
- ◆ Pogledajte Kinnie na linku: bit.ly/Kinnie-Aitorea.
- ◆ Pronađite slike u vezi s ovim iskustvom na linku: bit.ly/fb-mq.

*****

Zanimljivosti

- ◆ Spiralna školjka je instrument koji se koristi širom Pacifika, uključujući i Salomonske Otoke. Upotrebljava se kao tradicionalni oblik trube koja služi za pozivanje ljudi ili kao znak da otpočinje neki značajan događaj. Otvor za puhanje pravi se uklanjanjem kraja ljuske ili pravljenjem rupe sa strane.

*****

17. kolovoza 2019.

Rad subotom

Nova Kaledonija

Sophie Buama (44) prihvatila je subotu kao biblijski dan od odmora kad je pastor govorio o četvrtoj Božjoj zapovijedi tijekom evanđeoskih sastanaka.

Međutim, nije napustila svoj posao u Novoj Kaledoniji, francuskom području na Južnom Pacifiku.

Sophie je radila četiri dana tjedno, od utorka do petka, u supermarketu u Mebuetu, selu na malom otoku Maré. Njezina kolegica Celine radila je u supermarketu preostala tri dana.

Sophie se osjećala grozno što je morala raditi subotom. Petkom sunce zalazi u razmaku od 17.30 do 18.45, ovisno o tome koje je doba godine. Sophie je trebala zatvoriti supermarket u 19.00.

Nije željela napustiti taj posao, jer je bilo teško naći zaposlenje, a njezina plaća hranila je cijelu obitelj. Molila se Bogu da promijeni njezin poslovni raspored.

Jednoga petka uvečer Sophie je bila na poslu, uzrujana što radi još jedne subote, kad je primila telefonski poziv od Celine. Njezina kolegica je rekla da se nalazi u glavnom gradu Nove Kaledonije, Numei, koji se nalazi na drugom otoku, i da ne može rezervirati avion za povratak na otok Maré.

“Hoćeš li me moći sutra zamijeniti na poslu?” pitala je.

“Ne, sutra idem u crkvu. Znaš da je sutra dan u kojemu proslavljam Boga”, rekla je.

Nedugo nakon toga Sophie je primila poruku na mobitel od vlasnice supermarketa koja je također bila u Numei.

“Moraš otvoriti trgovinu sutra i raditi u subotu”, pisalo je u poruci. Sophie je odgovorila na poruku: “Ne, sutra je dan u kojemu proslavljam Boga. Zato neću otvoriti supermarket.”

Nakon nekoliko trenutaka vlasnica je odgovorila: “Nema problema, zatvori supermarket.”

Sophie je bila zabrinuta, pa je razgovarala s jednom vjernicom crkve.

“Nemoj se bojati ljudi, boj se Boga”, odgovorila je vjernica.

U nedjelju je kolegica i dalje bila odsutna, pa je Sophie otvorila supermarket. Vlasnica, koja je uspjela doputovati na mali otok, došla je u trgovinu. Bila je bijesna.

“Ovaj supermarket nikada nije bio zatvoren subotom. Ne želim da više ikada bude zatvoren subotom”, rekla je.

Sophie je podsjetila vlasnicu na svoja vjerska uvjerenja, dodavši: “Ako mi želite dati otkaz, možete to slobodno učiniti.”

Sophie je zadržala svoj posao. Nekoliko tjedana kasnije vlasnica joj je dopustila da uzme četiri dana slobodnog vremena da otputuje sa svojom kćeri tinejdžericom Catherine u glavni grad.

Međutim, kada se vratila, vlasnica joj je rekla da treba raditi četiri dana da nadoknadi svoje odsustvo. Treći i četvrti dan bili su petak i subota.

Sophie je pokušala zamijeniti dane sa svojom kolegicom, ali vlasnica je nastojala na tome da ona tada radi. Sophie je radila sve dane, plaćući dok je prodavala. Noću se borila sa snom. U očaju, molila se Bogu: “Bože, pomози mi da budem slobodna u subotu.” Zamolila je i vjernike crkve da se mole za njezin problem.

Nekoliko dana kasnije vlasnica je objavila novi raspored radnoga vremena. Sophie je trebala raditi dodatne sate svaki dan, po želji vlasnice, a to je bilo dosta novca za plaćanje za prekovremeni rad.

“Od sada ćeš raditi samo od nedjelje do srijede”, izjavila je vlasnica.

Sophie nije mogla vjerovati svojim ušima! Veliki osmijeh prekrio je njezino lice dok je žurila svojoj kući javiti vijest svojem suprugu.

Danas Sophie zaraduje manje novca, ali se ne brine zbog toga. Može proslavljati Boga subotom.

“Moja plaća nije važna, no moje vrijeme s Bogom vrlo je bitno. Radosna sam što mogu biti slobodna subotom”, kaže ona.

Dio darova trinaeste subote prije tri godine pomogao je da se izgrade dvije učionice za dječju subotnju školu, uključujući i Sophieinu crkvu na otoku Maré. Hvala vam što prilazete svoje subotnjoškolske misijske darove koji pomažu da djeca i odrasli upoznaju Boga.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Molite se za Sophieino selo Mebuet. Sophie i njezin suprug jedini su adventisti u selu od 1.500 ljudi.
- ◆ Razmislite kakav biste savjet mogli dati djelatnicima koji se suočavaju s problemima oko subote. Sophie je rekla: “Molite se Bogu i stavite Boga na prvo mjesto u svojim životima. Tada ćete moći vidjeti čudo koje Bog može učiniti za vas.”
- ◆ Čitajte o tome kako se Sophiein suprug Georges deset godina molio za njezino obraćenje u *Vijestima za djecu* ili na linku: bit.ly/saved-by-finger.
- ◆ Pogledajte videozapis sa Sophie na linku: bit.ly/Sophie-Buama.
- ◆ Pronađite slike povezane s ovim iskustvom na linku: bit.ly/fb-mq.

*****

Misijske činjenice

- ◆ Prvi adventistički misionari koji su radili na ovoj skupini otoka su kapetan G. F. Jones i njegova supruga, koji su isplovili iz Sydneyja za Noumeu 23. listopada 1925. godi-

ne. Ti otoci bili su među najtežim područjima za širenje Radosne vijesti u Južnom Pacifiku.

- ◆ Misija Kršćanske adventističke crkve u Novoj Kaledoniji sastoji se od otoka Pines, otočja Loyalty, Nove Kaledonije, Wallisa i Futune.

*****

24. kolovoza 2019.

Anđeli u oluji

Nova Kaledonija

Annie Paama (48) odrasla je u adventističkoj obitelji na južnopacifičkom otoku Novoj Kaledoniji. Međutim, kad je imala šesnaest godina, napustila je crkvu i preselila se k svome dečku Leonceu. Ubrzo su dobili dvoje djece.

Leonce je pio. Često je dolazio kući pijan i neizbježno bi dolazilo do velike svađe. Ponekad je tukao svoju malu djecu.

Jedne večeri Annie je čula Leoncea kako viče, pješačeći uzbrdo do svoje kuće, koja se nalazila izvan glavnoga grada Nove Kaledonije, Noumee. Shvatila je da je pijan.

Padala je sitna kiša. Meteorolozi su bili predvidjeli da će ciklona Erika udariti Novu Kaledoniju te večeri i pozivali su ljude da ostanu u kućama.

Annie nije željela biti zarobljena u kući s pijanim nasilnim čovjekom. Zgrabila je svoju trogodišnju kćer Morgane i osmo-mjesečnog sina Leoncea Mlađeg i smjestila ih u automobil.

Počela je voziti velikom brzinom. Vozila je dok kazaljka na mjeraču goriva nije pokazala da je spremnik prazan. Parkirala je automobil pored nekog drveta. Nije bila sigurna gdje se nalazi, ali bila je uvjerena da je to bilo najsigurnije mjesto u oluji.

Snažan vjetar je tresao automobil, a hladnoća se uvlačila u njega. Annie je shvatila da nije ponijela tople prekrivače.

Pogledala je svoju djecu, koja su zaspala tijekom duge vožnje. Sjetila se Boga prvi put nakon mnogo godina.

“Bože, ako postojiš, pogledaj na moju djecu i mene ove noći”, rekla je. Obuzeo ju je dubok umor. Zavalila se u svoje sjedalo i gledala kroz prozor. Zatim je čvrsto zažmirila i ponovno pogledala. Na njezino iznenađenje, oblaci su se povukli

i nebo se otvorilo. Drhtala je od straha promatrajući prizor. Tisuće anđela užurbano se kretalo po nebesima. Izvila je vrat nadajući se da će vidjeti Božje prijestolje. Zatim se nebo zatvorilo i ljestve su se pružale od neba do automobila. Izgledale su kao goleme ljestve od isprepletene užadi.

Tri anđela su sišla s ljestava. Bila su svijetlobijela, bjelja od bilo čega što je ikada vidjela. Nije mogla jasno vidjeti njihova lica, samo da su bili visoki, da su imali krila i sjali svijetlobijelom svjetlošću. Jedan anđeo stao je ispred automobila i raširio svoja velika krila kojima je štitio automobil. Druga dva anđela također su stajala oko auta i štitila ga svojim krilima.

Annie je bila prestravljena i preneražena od straha. Tada je osjetila da se automobil nježno ljulja, kao što majka u kolicima ljulja svoje dijete.

Ugodna tiplina ispunila je unutrašnjost automobila.

Odjednom je Annienin strah iščeznuo. Osjećala je spokoj. Oči su joj se sklapale i zaspala je dubokim snom.

Probudila se uz zvuk pjeva ptičica. Pogledavši kroz prozor, vidjela je ljestve koje su se pružale s neba. Anđeli su sklopili svoja krila i popeli se uz ljestve. Dok su anđeli odlazili, počela je drhtati, ne od straha, već od hladnoće. Ugodna toplina napustila je automobil.

S obzirom na ono što se dogodilo, Annie je shvatila da je njezina molitva bila uslišana na izvanredan način. Odmah je predala svoje srce Isusu.

“Nikad se više neću vratiti svjetovnom načinu života. Obećavam da ću živjeti za Tebe”, rekla je u molitvi.

Nekako je u spremniku bilo dovoljno goriva da se odveze do kuće svoje majke.

Njezina majka protivila se njezinom momku i godinama im je odbijala pomagati, no prvi put ju je dočekala raširenih ruku. Dala joj je novac za gorivo.

Vrativši se u svoj dom, vidjela je da je kuća u oluji ostala netaknuta. Poskidala je sve postere Boba Marleyja i kana-

bisa sa zidova, skupila svoj nakit i bacila sve u vatru. Vatra je i dalje gorjela kad se Leonce vratio s posla. Vidjevši njegovu iznenađenost, Annie mu je objasnila da je predala svoje srce Isusu. Onda ju je Leonce upitao za prethodnu noć.

“Gdje si bila zajedno s djecom? Došao sam kući i zatekao je praznu.”

Annie je opisala kako ga je čula da se pijan približava kući i viče i kako je pobjegla da bi izbjegla svađu s njim. Leonce je polako klimnuo glavom i rekao: “To nisam bio ja. Ja jučer nisam pio.”

Annie je održala svoje obećanje da će služiti Bogu. Udala se za Leoncea i ponovno se krstila. Postala je đakonica u adventističkoj crkvi Bethany, a tu je službu obavljala sljedećih deset godina.

Nakon što je čuo za događaj o anđelima, Leonce je prestao biti nasilan, a Annie se moli za njegovo krštenje.

Njihova djeca, sada tinejdžeri, ne mogu vjerovati da su bili dio takve nezaboravne noći. Voljeli bi da mogu iskusiti nešto slično i danas. Annie im govori da je to moguće.

“Morate održavati svoj odnos s Bogom i razgovarati s Njim. Tada će se On također otkriti i vama.”

Hvala vam što ste prilagali darove trinaeste subote prije tri godine. Oni su pomogli da se izgrade dvije subotnjoškolske učionice na otoku Maré u Novoj Kaledoniji.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pitajte prijatelje na koji način ih je Bog doveo do sebe. Annie kaže da je ta noć bila prekretnica u njezinom životu. “Danas ne bih bila u crkvi da mi Bog nije dao to iskustvo.”
- ◆ Pronađite videozapis s Annie na linku: bit.ly/Annie-Paama.
- ◆ Pronađite slike u vezi s ovim na linku: bit.ly/fb-mq.

*****

31. kolovoza 2019.
**“Pozdrav,
ovo je *Glas nade*”**
Novi Zeland

William Arama (49), pastor u gradu Kerikeri na sjeveru Novog Zelanda, čitao je elektronsku poštu s velikim zanimanjem.

“Pozdrav! Moja supruga i ja uskoro se doseljavamo u Kerikeri. Željeli bismo dolaziti u crkvu. Prije nekog vremena vidjeli smo jedan program koji je vodio neki čovjek u tere-tani u Kerikeriju. Željeli bismo se s njim susresti kad dođe-mo. Volimo i vaše programe. Vaš brat u Kristu, Colin Hors-fall.”

Radost je ispunila Williamovo srce dok je čitao poruku. Dobar je osjećaj znati da netko gleda vaš program i da on dodiruje srca ljudi. Ti ljudi žele doći u njegovu crkvu! Bio je zadivljen.

William je odgovorio pismom u kojemu je rekao da je oduševljen što Colin i njegova supruga uživaju u programima *Glasa nade*. Zatim je objasnio da se Kerikeri nalazi na 250 kilometara udaljenosti od najvećeg grada na Novom Zelandu, Aucklanda. Kerikeri je mali grad sa 7,000 stanovnika. Napisao je da bogoslužje u adventističkoj crkvi počinje subotom u deset sati, a održava se u kapeli doma umirovljenika.

“Bili bismo sretni kada biste nam se Vi i Vaša supruga pridružili. Nazovite me ako Vam je potrebna bilo kakva pomoć.”

“Hvala, vidjet ćemo se uskoro”, odgovorio je Colin.

William je došao u Kerikeri nekoliko godina ranije da bi osnovao prvu adventističku crkvu u tom mjestu. U to vrijeme u gradu je živjela samo jedna adventistička obitelj, a William nije poznao nikoga.

Nakon molitava o tome kako i što da radi, odlučio je otvoriti teretanu.

“Bog mi je dao tu sjajnu zamisao, da otvorim teretanu i otpočnem program vježbanja. Otvorio sam teretanu zato što sam znao da ću na taj način upoznati dosta ljudi”, prisjeća se William.

Zaista je upoznao mnoge ljude preko teretane i počeo sudjelovati u programima kanala *Glas nade* na Novom Zelandu, koji predstavlja lokalni ogranak adventističkog međunarodnog kanala. *Glas nade* se počeo besplatno emitirati na Novom Zelandu sredstvima darova trinaeste subote u 2016. godini.

Jedan od programa koji je William osmislio jest skup vježbi u teretani. U tom programu on opisuje kako su ljudi zabrinuti za svoje tjelesno zdravlje, a zanemaruju svoje duhovno zdravlje.

Taj poseban program utjecao je na Colina i njegovu suprugu Robyn, koji su se pripremali za selidbu iz grada Kaitaie, koji se nalazi stotinu kilometara sjeverozapadno od Kerikerija.

Ovaj par pohadao je crkvu u svojem gradu koja pripada drugoj kršćanskoj denominaciji.

Bila je subota kad su Colin i Robyn došli u Williamovu crkvu prvi put. Adventistička crkva od dvanaestero vjernika toplo ih je dočekala. Bračni par je uživao u bogoslužju i zajedničkom ručku nakon toga.

“Svi su bili ljubazni, učinivši da se osjećaju dobrodošlo”, rekao je William. Nastavili su dolaziti u tu crkvu.

William je saznao da je Colin bio osvajač medalje na najprestižnijoj novozelandskoj biciklističkoj utrci “World Masters Games”. Uvidio je da Robyn voli gledati programe kanala *Glas nade* i ona bi ga, nakon što bi ga vidjela na televiziji, dočekala riječima: “Vidjela sam svojeg omiljenog pastora tijekom tje-dna.”

Ubrzo su Colin i Robyn upitali za proučavanje Biblije i sada se pripremaju za krštenje.

William s Colinom i Robyn čvrsto vjeruje da kanal *Glas nade* otvara mnoga vrata na Novom Zelandu, u kojemu je društvo vrlo posvjetovljeno.

“Ovo je način na koji Bog može djelovati na ljude s problemima o kojima ne žele govoriti drugima. Oni ne žele da ih se vidi u crkvi. Međutim, putem kanala *Glas nade* oni mogu udobno sjediti u svojim domovima i slušati Božju poruku”, kaže William.

Hvala vam za darove trinaeste subote u drugom tromjesečju 2016. godine, koji su pomogli da programi kanala *Glas nade* budu dostupni svakom domu na Novom Zelandu.

Hvala vam također i za redovne subotnjoškolske misijske darove, koji pomažu da se Radosna vijest o Isusovu skorom dolasku širi po svijetu.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pronađite slike povezane s ovim iskustvom na linku: bit.ly/fb-mq.

*****

Zanimljivosti

- ◆ Prema Guinnessovoj knjizi rekorda, mjesto s najdužim imenom na svijetu nalazi se na Novom Zelandu. Brdo imenom Taumatawhakatangihangakoau-auotamateapokaiwhenuakitanatahu nalazi se u području Hawkes Bayja.
- ◆ Na Novom Zelandu živi divovska *veta*, najteži kukac na svijetu. Teži je od vrapca, a liči na divovskog žohara.
- ◆ Godine 1893. Novi Zeland je bio prva država koja je dopustila ženama pravo glasa.
- ◆ Novozelčanin sir Edmund Hillary bio je prva osoba koja se popela na Mount Everest 1953. godine.

- ◆ Petnaest posto stanovništva Novog Zelanda čine Maori.
- ◆ Iako je veličine Japana, Novi Zeland ima nešto više od četiri milijuna stanovnika, što ga čini jednom od najmanje naseljenih država.
- ◆ Maorski naziv za Novi Zeland je “Aotearoa”. Naziv znači “zemlja dugog bijelog oblaka”.
- ◆ Kea, ptica koja živi na Novom Zelandu, poznata je po skidanju brisača vjetrobranskog stakla i jedenju gumene trake s prozora automobila.

*****

Misijske činjenice

- ◆ Novozelandska pacifička unija sastoji se od 83 crkve, 26 skupina vjernika i 13.167 vjernika. Na stanovništvo države od 4.792.000 to predstavlja odnos od jednog vjernika na svakih 364 ljudi.

*****

7. rujna 2019.
Od gangstera
do Boga
Novi Zeland

Jayson Rogers zavapio je Bogu kojega nije poznao kada je imao dvanaest godina. “Ne znam kako ili zašto, no bio sam sâm noću u mraku, plačući na svom jastuku”, prisjeća se.

Dvanaestogodišnji Jayson, najmlađe od devetero djece, bio je kod tete i strica na sjeveru Novog Zelanda kad se molio da Bog djeluje u njegovom životu.

Njegovi roditelji smatrali su ga nemogućim, a bio je izbačen i iz škole. Iako je bio dječak, provaljivao je u domove dugih ljudi i krao automobile. S deset godina kupio je svoj prvi automobil od svoje prve plaće, zaradene tako što je pomagao svojem ocu na građevini. Automobil je bio “hrđava kanta”, kako kaže, ali želio ga je samo zbog registarskih tablica. Tijekom sljedećih nekoliko godina stavio je te registarske tablice na devet automobila koje je ukrao.

Jayson nije odmah osjetio odgovor na svoju noćnu molitvu, i godinu dana kasnije roditelji su ga ponovno uzeli pod svoj krov, u najvećem gradu na Novom Zelandu, Aucklandu.

Jayson je tonuo sve dublje u kriminal. Kad je imao petnaest godina, ukrao je svoju prvu marihuanu, pobjegao iz kuće i započeo život sa svojom djevojkom Krystal u domu njezinih roditelja.

Pridružio se jednoj uličnoj bandi te nekoliko godina uzgajao i prodavao marihuanu. A onda je postao ovisnik o metamfetaminu, prodajući drogu kako bi zadovoljio vlastitu ovisnost sljedećih jedanaest godina.

“Bio sam duboko uključen u kriminal i podzemlje. Bio sam poznat po pljačkama, otmicama i iznuđivanju novca.

Imao sam tri 'kuhara' i četiri distributera koji su radili za mene."

Također je nosio velike količine novca u gotovini. Svaka dva do tri dana zarađivao bi 10.000 novozelandskih dolara (7.000 američkih dolara) od prodaje droge.

Jednoga dana jedan čovjek po imenu Andrew prišao mu je dok je bio na bazenu i pozvao ga na satove besplatnog *kick boxinga*. Jayson je odmah prihvatio ovu mogućnost, nadajući se da će na taj način poboljšati svoj pristup zastrašivanja ljudi i taktiku borbe na ulici.

Pridružio se skupini drugih sumnjivih osoba koje su vježbale u sportskoj dvorani srijedom uvečer.

Andrew je vodio jednosatni program vježbanja, a zatim je donio zbirku Biblija i rekao: "Okupimo se oko stola i podijelimo Biblije svima."

Jayson je bio iznenađen i želio je napustiti dvoranu. Međutim, iz nekog razloga je ostao.

Dok je Andrew govorio nekih trideset minuta, Jayson je bjesnio na Boga u svojem umu. Razmišljao je: "Tko je Bog? Ja sam bog u svojem svijetu. Imam radnike pod sobom, svoje vlastite slugе, poštovan sam i cijenjen. Ja sam bog."

Vratio se u stvarnost kad je Andrew završio sastanak čitajući Isusove riječi: "Ne zgrčite sebi blago na zemlji, gdje ga moljac i rđа nagrizaju i gdje ga kradljivci potkapaju i krađu. Zgrčite sebi blago na nebu, gdje ga ni moljac ni rđа ne nagrizaju i gdje kradljivci ne potkapaju niti krađu." (Matej 6,19.20)

Jayson je bio zbunjen. Kako je mogao zgrtati svoje blago na nebu, izvan dohvata hrđe i lopova poput njega?

Razmišljao je o tome cijeli tjedan i ponovno je došao na trening sljedeće srijede. Nakon nekoliko tjedana Andrew ga je pitao bi li volio pomoći u vođenju treninga. Jayson je bio iznenađen i zadovoljan. Da bi se kvalificirao kao instruktor, upisao se na tečaj prve pomoći, koji je bio organiziran u Andrewevoj crkvi, adventističkoj mjesnoj crkvi Papatoetoe.

Jayson je dolazio na subotnja bogoslužja s Krystal i njihovih sedmero djece. Prihvatio je Isusa u svojem životu, vjenčavši se nakon dvadeset jedne godine života s Krystal. Crkva je slavila svoje najveće obiteljsko krštenje kada su se u istom danu krstili on, njegova supruga i njihovih petero djece. Dvoje mlađe djece toga je dana posvećeno Isusu.

Jayson, koji sada ima trideset i šest godina, kaže da se njegov život u potpunosti promijenio u protekle tri godine.

“Više ne živimo opasani visokim ogradama, s bejzbol palicama, puškama i noževima u stilu Ramba. Sada živimo s bijelom drvenom ogradom i vlasnik sam svojeg vlastitog posla te radim kao majstor za kućne poslove.”

On i dalje pomaže oko vođenja treninga *kick boxinga*, koji su iznjedrili najmanje šest krštenja.

Suza se skotrljala niz njegovo lice kad je govorio o svojim roditeljima. “Moja zabrinuta majka nazivala me svaki dan”, rekao je prilikom intervjua u jednom aucklandskom restoranu.

“Ona je iz prve ruke bila svjedok ružne naravi onoga što sam postao. Sada se ne čujem s njom, i smatram da je to dobro.”

On se nada da će uputiti svoje roditelje i druge ljude na Krista.

“Sada sam spokojan i sretan, ne bih ovo mijenjao ni za što. Sada sam Božji učenik i želim širiti Njegovu Riječ što više mogu, na koji god način On to od mene želi.”

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pogledajte Jaysona na linku: bit.ly/Jayson-Rogers.
- ◆ Pronađite slike povezane s ovim iskustvom na linku: bit.ly/fb-mq.

*****

Misijske činjenice

- ◆ Već 1874. godine javilo se zanimanje za učenje Kršćanske adventističke crkve na Novom Zelandu zahvaljujući tiskovinama koje su slali prijatelji ili rodbina iz Sjedinjenih Američkih Država.
- ◆ U listopadu 1885. godine američki adventistički pastor S. N. Haskell došao je u Auckland iz Australije i smjestio se u pansion Edwarda Harea, koji je zajedno sa svojom suprugom postao prvi obraćenik na Novom Zelandu. Tijekom sljedećih četiriju tjedana mala skupina ljudi u Aucklandu počela je svetkovati subotu.

*****

14. rujna 2019.
Uvijek ići naprijed
Fidži

Joeli Rabo, agent osiguravajuće kuće na Fidžiju, gledao je iz svog bolničkog kreveta lice svoje uzrujane tete.

“Sine, moraš napustiti tu crkvu. Ne donosi nam to u selo”, rekla je. “To je prokletstvo za tebe. Doći će mnogo nesreće ako uneseš ta nova vjerovanja u naše selo. Ti svetkuješ drugi dan. To je pogrešan dan. Sada trpiš posljedice.”

Joeli je pogledao svoje ruke u zavojima. Obje ruke bile su mu slomljene u prometnoj nesreći. Dva njegova nećaka su poginula.

Kad se Joeli nešto ranije krstio, imao je goruću želju da propovijeda svoju vjeru u svojem rodnom selu. Ali nije bio dobro prihvaćen među mještanima, od kojih su mnogi bili njegova rodbina, a pripadali su drugoj kršćanskoj crkvi.

Pa ipak, Joeli je organizirao evanđeoske sastanke i desetero ljudi se krstilo. Zatim je osigurao komad zemlje za izgradnju crkve. Dogovorio je s vjernicima crkve točan dan kad će mu se pridružiti u raščišćavanju zemljišta za izgradnju.

Dan prije ugovorenih radova Joeli je ustao rano da bi odveo svojega dvadesetsedmogodišnjeg nećaka u zrakoplovnu luku Nadi. U njegovom automobilu, Subaru sedanu, bili su još nećakova majka, dvoje mlađe braće i Joelijev trinaestogodišnji sin.

Oko četiri sata ujutro Joeli je zaspao za volanom i automobil je skrenuo s puta. Dvadesetsedmogodišnji nećak i njegov šesnaestogodišnji brat poginuli su na licu mjesta. Njihova majka i drugi nećak primljeni su u bolnicu s ozbiljnim ozljedama. Joeliju su ruke bile slomljene. Njegov sin je nekako prošao neozlijeđeno.

Joelijeva teta došla je u bolnicu da ga odgovori od njegovih planova da gradi adventističku crkvu.

“Teta, imaš samo jednoga sina. Ako umrem u ovom bolničkom krevetu da bi tvoj sin postao adventist jednoga dana, bio bih zahvalan Bogu za mogućnost da dam svoj život za život tvog sina”, rekao je.

Teta se okrenula. Oči su joj bile suzne. Iako je Joeli govorio s uvjerenjem, nije bio siguran za izgradnju crkve. Molio se tijekom svog jednomjesečnog liječenja u bolnici: “Dragi Bože, ne znam činim li Tvoju volju.”

Međutim, kad je napuštao bolnicu, nije sumnjao u to da crkva treba biti izgrađena.

Mogao je reći zajedno s Ellen G. White: “Patnja je bila dio Božjeg naroda od mučenika Abela naovamo. Patrijarsi su patili zato što su bili vjerni Bogu i poslušni Njegovim zapovijedima. Krist, Glava Crkve, patio je zbog nas; patili su Njegovi prvi apostoli i prva Crkva; milijuni mučenika patili su, kao i reformatori. Zašto bismo onda mi, koji imamo blaženu nadu u besmrtnost koju ćemo primiti o skorom Kristovom dolasku, ustuknuli pred životom patnje?” (*Svjedočanstva za Crkvu*, sv. 1, Zagreb: Znaci vremena, 2015., str. 73)

Joeli je uvidio da se zlo može dogoditi i dok se širi Evanđelje, zato što je Sotona bijesan. Crkva je bila otvorena u roku od mjesec dana.

Joeli je bio sretan što je njegovo selo dobilo crkvu, no on je čeznuo za tim da osnuje još jednu crkvu, ovoga puta u selu koje se zove Kiuva. Ali nije želio da ikoga pogodi tragedija. Zato se s ostalim vjernicima odlučio moliti i postiti dvaput tjedno, dok su išli od vrata do vrata obilazeći selo.

“Gospodine, imao sam loše iskustvo u svojem selu”, molio se svaki dan. “Sada nosim Evanđelje u drugo selo. Molim Te, nemoj dopustiti loše iskustvo kao prošli put. Molim Te, vodi me u svemu što činim, tako da ne doživim ponovno isto.”

Na njegovo iznenađenje, jedan mještаниn je zavolio adventiste i pozvao Joelija da drži subotnje bogoslužje u njegovu

domu. On je kasnije poklonio komad zemlje za izgradnju adventističke crkve.

Joeli smatra da su molitve i post pomogli da se crkva osnuje na tako jednostavan način.

Zatim je otišao u treće selo, Buretu. Opet se zajedno s vjericima molio i postio. Na njegovu radost, seoski poglavar i njegova obitelj su se krstili.

Međutim, nesreća je došla prije nego što je Joeli mogao izgraditi crkvu. Seoski poglavar je umro od dijabetesa. Seljani su se bojali da je seoski poglavar kažnjen zato što je postao adventist.

Joeli je rekao da je Sotona upotrijebio poglavičinu smrt da bi napao adventističko djelo. On smatra da crkvena zgrada treba biti izgrađena. On se raduje daru trinaeste subote ovog tromjesečja, jer će se upotrijebiti za prevenciju smrti od dijabetesa, financirajući projekt nazvan “Spasimo 10.000 prstiju”.

Joeli je uvjeren da će Bog nadjačati sve nevolje u ovom selu. Pričajući svoje iskustvo, prisjetio se što se dogodilo nakon što je rekao svojoj teti da je spreman umrijeti za njezina jedinog preostalog sina.

Kasnije su se njezin sin i njegovo četvero djece krstili, postavši adventisti.

“Kad sam posjetio tetu prije nego što je umrla, zahvalila mi je što sam svjedočio njezinom sinu. Bog sve vodi”, kaže Joeli.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pogledajte videozapis s Joelijem na linku: bit.ly/Joeli-Rabo.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom možete naći na linku: bit.ly/fb-mq.

*****

Misijske činjenice

- ◆ Fidži ima 166 crkava, 101 skupinu vjernika i 26.487 vjernika. Na stanovništvo države od 878.000 stanovnika, to predstavlja odnos od jednog adventista na svake 33 osobe.
- ◆ Postoje dvije adventističke škole na Fidžiju, Adventistička osnovna škola Navesau i Adventistički fakultet Suva.

*****

21. rujna 2019.

Obraćenje na pogrebu

Fidži

Nitko nije želio pomoći Kositela Titu kada mu je otac umro. “Ne možeš ga sahraniti na crkveni način”, rekao je jedan čovjek.

“Samo ga ukopaj”, rekao je drugi.

Ljudi u zabačenom selu Nakavika na Fidžiju okrenuli su leđa Titovu ocu zato što je postao adventist. Drugi seljani, uključujući i Tita, pripadali su drugoj kršćanskoj crkvi.

Tito je želio da njegov otac ima pravi sprovod, pa je pozvao seoskog poglavicu, koji je bio njegov rođak. Poglavica je dopustio ukop, pod uvjetom da Tito sagradi adventističku crkvu.

Tito je sagradio malu drvenu kolibu, a on i drugi rođaci su je ispunili. Adventistički pastor je održao bogoslužje s temom o stanju mrtvih.

Tito je slušao sav iznenađen. Uvijek je smatrao da ljudi idu u raj kad umru. Međutim, pastor je opisao smrt kao san, naglasivši da je i sâm Isus smrt nazvao snom u događaju o Lazaru iz Evandelja po Ivanu 11. poglavlju.

Titova sestra pružila mu je Bibliju da čita retke dok je pastor govorio. Tito je vidio da riječi zapisane u Bibliji odgovaraju onomu što je pastor iznosio.

Pastor je tada pročitao redak iz Poslanice Solunjanima: “Jer sam će Gospodin — na zapovijed, na glas arkandelo, na zov trublje Božje — sići s neba. I najprije će uskrsnuti mrtvi u Kristu.” (1. Solunjanima 4,16)

Tito je ponovno pogledao Bibliju i vidio da tekst odgovara onomu što pastor govori. Nikada prije nije čitao Bibliju za vrijeme bogoslužja u svojoj crkvi.

Kad su se ožalošćeni okupili nakon sprovoda na zajedničkom obroku, uhvatio je za ruku jednog adventista rekavši mu: “Molim pojedinosti o tome što se događa kad ljudi umru.”

Vjernik ga je otpratio do kuće, održavši mu biblijsku pouku o stanju mrtvih. Tito je želio saznati više, pa je pozvao čovjeka da ponovno dođe da mu održi neku drugu biblijsku pouku.

Međutim, Titova supruga Vika nije željela sudjelovati u biblijskim predavanjima. Kad bi taj vjernik došao u posjet, ona bi se zatvorila u sobu s njihovo dvoje djece.

Nakon dva mjeseca Tito je došao do lekcije o krštenju i tada je izjavio da se želi krstiti.

Vika je plakala kad je saznala za njegovu odluku. “Izabrala sam te zato što imamo ista uvjerenja”, rekla je. “Ako je to tvoja crkva, onda je bolje da se odvojimo. Imamo dvoje djece, ti uzmi jedno, ja ću uzeti drugo.”

Tito je bio tužan, ali nije se pokolebao.

“Vika, od sada će Bog biti na prvom mjestu u mojem životu, a ti na drugom. Međutim, obećavam ti jedno: Ako je moja ljubav prema tebi prije bila 50%, sada će biti 100%.”

Nakon krštenja, Tito je rekao Viki da je neće sprečavati da odlazi u svoju crkvu nedjeljom, ali ju je zamolio da više ne kuha i ne pere rublje subotom. Rekao je da će joj pomagati u tome nedjeljom.

Prošlo je mjesec dana, a Vika je primijetila da njezin suprug zaista više nije bio onaj stari čovjek za kojega se udala. Kada bi završio sa svojim poslom učitelja u školi, više nije odlazio na piće s prijateljima. Nije pozivao prijatelje u svoj dom na razgovore ispunjene dimom cigareta i psovka. Umjesto toga, dolazio je ravno kući i provodio vrijeme s njom i djecom. Više nije pio, pušio niti psovao.

Jednoga dana obratila mu se: “Tito, zaista sam uvidjela neke promjene u tvom životu. Više nisi onaj stari kojega sam poznavala. Ranije smo se svađali, ali sada više ne. Imali smo mnoge razlike, ali sada više ne. Provodimo dosta zajed-

ničkog vremena u okviru obitelji. Molim te, i ja želim saznati biblijsku istinu.”

Tito se molio za Viku, a njezine riječi obradovale su njegovo srce. Molili su se zajedno, a on je upriličio biblijska proučavanja. Ubrzo se Vika krstila.

Danas Tito ima trideset i tri godine, poučava u subotnjoj školi, a radi i kao učitelj u školi. Vika predaje prvašićima. Tito drži biblijske pouke mještanima, od kojih se dvoje krstilo.

U školi se suočio s problemom zbog svoje vjere. Jednoga dana, kada je došao na posao, primijetio je da je netko mokrio po njegovom stolu. Drugoga dana netko je na školskom zidu napisao grafit s razvratnostima o njemu.

Ravnatelj škole morao je pozvati policiju kad mu je pijani mještatin prijetio nožem. Bez obzira na sve, Tito je odlučan u tome da širi Evanđelje. Njegova molitva glasi: “Bože, ja želim širiti Tvoju riječ ljudima u ovoj sredini. Molim Te, upotrijebi me u ovim posljednjim danima.”

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Iako je Titovo ime Kositela, svi ga zovu Tito.
- ◆ Pogledajte Tita na linku: bit.ly/Kositela-Tito.
- ◆ Slike u vezi s ovim iskustvom možete naći na linku: bit.ly/fb-mq.

*****

Zanimljivosti

- ◆ Prva riječ koju morate naučiti na fidžijskom jeziku jest “bula”, što znači “pozdrav”. Tu riječ ćete čuti svugdje, iako većina ljudi na Fidžiju podjednako govori i engleski.
- ◆ Mnogi otočani podižu svoje obrve da bi tako bez riječi rekli “da”.

- ◆ Meke je festival na Fidžiju, proslava kulture na tradicionalni način iznošenja priča uz pjesmu i ples.

*****

28. rujna 2019.

Bez noge, ali s novim životom

Program trinaeste subote

Početna pjesma “Ja ne čeznem za slavom”, (*Kršćanske himne*, br. 383)

Dobrodošlica Voditelj subotnje škole

Molitva _____

Program “Bez noge, s novim životom”

Prikupljanje dara _____

Završna pjesma “Na Nebu me već čeka dom”, (*Kršćanske himne*, br. 401)

Završna molitva _____

Napomena: Sudionici ne moraju učiti napamet dijelove teksta, već bi trebali biti dovoljno upoznati s gradivom tako da ne moraju sve čitati.

* * *

Lepani Kuruduadua osjećao se kao da mu život više ništa ne znači.

Umirovljeni školski učitelj slučajno je posjekao svoju lijevu nogu nožem dok je popravljao crkvu u selu Nakarani na Fidžiju. Rana nije zacijelila, jer je Lepani imao dijabetes, i bivalo je sve gore. Naposljedku, liječnik je rekao da se noga mora amputirati.

Nakon operacije Lepani je mjesecima ležao u krevetu, razmišljajući o tome što mu je ostalo od života.

Bio je jako tužan jer je bio u crkvi sedamnaest godina, ali nikada nije upotrijebio svoje dvije noge da nekoga dovede Kristu. Sada je imao samo jednu nogu.

Deset mjeseci nakon amputacije Lepani je dobio umjetnu nogu i ponovno je učio hodati. Dan za danom razmišljao je: "Moram nešto učiniti za Boga, iako imam samo jednu nogu."

Dok se molio, sjetio se sela u kojemu je njegova crkva željela organizirati evanđeoska predavanja. Sjetio se da je jedna adventistička obitelj živjela u tom selu. Odlučio je pitati tu obitelj da mu pomogne u organizaciji evanđeoskih sastanaka.

Uzeo je taksi i otišao do sela, a na vratima ga je dočekala Ana, njihova kći. Saznao je da su njezini roditelji, za koje se nadao da će mu pomoći oko evanđeoskih predavanja, otišli na drugi kraj otoka, u mjesto Nadi.

"Kako sada proslavljaš Boga?" upitao je Annu.

Mlada djevojka mu je odgovorila da sada ponekad proslavlja Boga s Nicom, susjedom koji nije pripadao nijednoj crkvi.

"Pomolimo se kratko", predložio je Lepani. "Želim posjetiti Nicov dom."

Dok su se Lepani i Anna približavali Nicovoj kući, vrata su se naglo otvorila i čovjek je istrčao rekavši: "Vi ste posjetitelj kojega sam očekivao!"

Nico je pozvao posjetitelje unutra ispričavši im nevjerojatnu priču. Rekao je da se molio i molio da mu netko govori o Isusu. Obećao je Bogu da će otići u crkvu prve osobe koja dođe u njegov dom.

Toga jutra, dok je skupljao drva za loženje, imao je snažan osjećaj da će se dugoočekivani posjetitelj pojaviti.

Požurio je kući, ali tamo nije bilo nikoga.

Istuširao se i izlazio iz kupaonice kad je čuo Lepanijev glas izvan kuće.

“Želim doći u vašu crkvu”, rekao je Nico. “Sljedeće subote doći ću u vašu crkvu sa suprugom i tri kćeri.”

Lepani se pomolio s njim, izrazivši radost zbog njegove odluke da dođe u crkvu. Ali rekao je: “Sljedeće subote doći ću k vama i otvorit ćemo crkvu u vašoj kući.”

U sljedećih nekoliko mjeseci Lepani je proslavljao Boga svake subote u Nicovu domu. Drugi mještani su im se pridružili. Nakon evandeoskih sastanaka koje je Lepani organizirao, šesnaestero ljudi se krstilo, uključujući i Nicovu suprugu i dvije od tri njihovih kćeri. Kako je zajednica rasla, crkva se preselila iz njihove kuće u vlastitu zgradu.

Lepani, koji danas ima šezdeset godina, nada se da će osnovati crkvu u trećem selu sljedeće godine.

On smatra da je gubitak noge promijenio njegov život. “Ono što sam mogao učiniti s dvjema nogama mogu učiniti i s jednom. Shvatio sam što mi je činiti.”

Dio današnjih darova trinaeste subote upotrijebit će se za podršku projekta “Spasimo 10.000 prstiju”, programa koji služi za prevenciju dijabetesa i pomaže ljudima koji imaju dijabetes na Fidžiju i u šest drugih država.

Hvala vam za vaše nesebične darove.

*****

Povezano s iskustvom

- ◆ Pogledajte videozapis s Lepanijem na linku: bit.ly/Lepani-K.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom možete naći na linku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ U *Vijestima iz svijeta* za djecu pročitajte događaj o Senitikiju, Lepanijevu prijatelju, koji također ima samo jednu nogu, ili ga pogledajte na linku: bit.ly/one-leg-fiji.

*****

Budući projekti trinaeste subote

Projekti za koje će se prikupljati sredstva sljedećeg tromjesečja dolaze iz Istočne srednjoafričke divizije Generalne konferencije Kršćanske adventističke crkve:

- ◆ Izgradnja učionica na Adventističkom sveučilištu Goma u Demokratskoj Republici Kongo.
- ◆ Izgradnja triju dvorana na Adventističkom sveučilištu Philip Lemon u Demokratskoj Republici Kongo.
- ◆ Proširenje zdravstvenih usluga u Adventističkoj klinici Kinshasa u Demokratskoj Republici Kongo.
- ◆ Otvaranje misijskog sjedišta u gradu Wau u Južnom Sudanu.
- ◆ Osnivanje Adventističke srednje škole Juba u Južnom Sudanu.
- ◆ Izgradnja Adventističke bolnice Kisumu u Keniji.
- ◆ Izgradnja četiriju učionica za dječju subotnju školu u Etiopiji.

*****

Izvori informacija za čitatelje

Za više informacija o raznovrsnom kulturnom naslijeđu Australije, Fidžija, Nove Kaledonije, Novog Zelanda, Papue Nove Gvineje i Solomonskih Otoka obratite se svojoj mjesnoj knjižnici, putničkoj agenciji ili veleposlanstvu željene zemlje. Utipkajte naziv zemlje u svoj internetski pretraživač ili posjetite informativne turističke, vladine ili adventističke web-stranice.

*****

Kazalo

<i>Dragi vođitelju subotnje škole</i>	3
PAPUA NOVA GVINEJA	
Obraćenje rođitelja alkoholičara	6
Dva crna oka	10
Bez plana za mirovinu	14
SOLOMONSKI OTOCI	
Smršavjeti četrdeset kilograma	17
Nadahnut jednim zaposlenikom	21
Pospremanje kreveta	25
NOVA KALEDONIJA	
Rad subotom	29
Anđeli u oluji	33
NOVI ZELAND	
“Pozdrav, ovo je <i>Glas nade</i> ”	36
Od gangstera do Boga	40
FIDŽI	
Uvijek ići naprijed	44
Obraćenje na pogrebu	48
<i>Program trinaeste subote</i>	
Bez noge, ali s novim životom	52
Budući projekti trinaeste subote	55